RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 137.077 van 9 november 2004
in de zaak A. 151.698/VII-32.185.

In zake : Francis DESCAMPS,
wonende te WESTKERKE (OUDENBURG),
Brugsesteenweg 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Francis DESCAMPS op 11 mei 2004 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 18 maart 2004 houdende definitieve beslissing over de milieuvergunningsaanvraag van Ivan CAPELLE voor een garage-carrosseriewerkplaats, gelegen aan de Brugsesteenweg nr. 4 te Westkerke;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DE BLEECKERE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 september 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 september 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die verschijnt in persoon, en van Adjunct-adviseur S. VANPARYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DE BLEECKERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 17 april 2003 beslist om aan Ivan CAPELLE op proef voor een termijn van een jaar de milieuvergunning te verlenen voor de exploitatie van een garage-carrosseriewerkplaats gelegen te Westkerke, Brugsesteenweg, nr. 4; dat op 18 maart 2004 de bestendige deputatie beslist om de proefvergunning om te zetten in een definitieve vergunning voor een termijn van twintig jaar;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen duidelijk onderscheiden rubriek wijdt aan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dreigt te ondergaan; dat hij een reeks onwettigheden aanhaalt waarmee volgens zijn oordeel het bestreden besluit is behept en dat hij telkens stelt dat door die onwettigheden hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat waarbij hij her en der gewag maakt van geluidshinder, visuele hinder, geurhinder en verkeersonveiligheid; dat het aanvoeren van ernstige middelen en de uiteenzetting van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel twee cumulatieve voorwaarden zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of verordening te kunnen bevelen; dat het gegeven dat een onwettigheid zou zijn begaan nog niet meteen inhoudt dat de begane onwettigheid een moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweegbrengt; dat een verzoeker op voldoende concreet onderbouwde en duidelijke wijze moet aantonen dat het nadeel dat hem persoonlijk door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal worden berokkend zowel ernstig is als moeilijk te herstellen; dat verzoeker in gebreke blijft dat te doen in zijn verzoekschrift; dat dit gebrek niet op ontvankelijke wijze kan worden goedgemaakt in een door verzoeker ter terechtzitting

neergelegde nota waarin hij enige verduidelijking geeft omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij beweert door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te ondergaan; dat die niet in het procedurereglement voorziene nota uit de debatten moet worden geweerd;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen, zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen november tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**